

Τῆ ΚΖ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. (438)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Η τ ε ς ο μα τος σ ε κα θα περ πυρ σος εκ λαμ

ψα σα χα ρις την οι κ ε με νην ε ε φω τι ι σεν α

φυ λαρ γυ ρι ασ τω κοσ μω θη σαυ ρας ε να πε θε
 το ^Δ₉ το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε
 δει ει ξεν ^Γ₂ αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι
 ω αν νη Χρυ σο σο με ^Δ₉ πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω
 τω Θε ω ^Δ₉ σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων ^Γ₂

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ^Γ₂ ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα
 ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου ^Γ₂ δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ω σον Σω τη ρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ο ν ^Γ₂

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν ᾠδὴν Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆς. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δογμάτων ἀστραπαῖς, ὡσπερ ἥλιος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας, Ἰωάννη Χρυσόστομε·

ὄθεν δέομαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας, εὐχαῖς σου ἀξιώσον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τὸν Χριστόν, ἀπεκύησας μόνη· τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μήτηρ· διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ᾠς χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεοῦ ῥῆμον, ὄργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησία, ὑπὸ Χριστοῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι· χελιδῶν ἢ εὐλαλος, χρυσαυγίζουσα μάκαρ, νοῦς ὁ χρυ-σοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, σαῖς ἰκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγῶς ὁ ταπεινὸς σκέπην θεῖαν, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον ἀγνή· ὅτι ὑπερῆράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἰκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεῖα ψήφω τῆς Χριστοῦ, ποιμνης ἀξίως γεγονώς, ἀξιάγαστε ποιμὴν, οἷά περ λύκους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς, παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθείς, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στερρόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ἧ τέθνηκας· ἀλλ' ἐπανῆλθες, πρὸς Βασιλίδα, νέμων θεῖα χαρίσματα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν· καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ς̣ Βου ς̣

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ⁶ ⁷ ^{Δι} αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η8 μ8 8

Ο^{Δι} ι μι σ8 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
 ι ι 8 8 ⁶ ⁷ ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ο8 το ο ο
 ο ος γαρ ^π ⁹ ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ^Ζ ^{Β8} ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ⁶ ⁷

Δ^{Β8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ⁶ ⁷

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ⁶ ⁷ ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^Δ ² ²
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^Δ ² ²

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μη΄.

Ἦχος Βου ς

Τ ο στο ο μα μ λ α λη η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ συ νε

σιν

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες

οἱ κα τοι κᾶ ὄντες την οἱ κᾶ με νην

Το στο ο μα μᾶ λα λη η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μᾶ συ νε

σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοιξω εν ψαλ

τη ρι ι ω το προ βλη μα μᾶ

Το στο μα μᾶ λα λη η σει σο φι ι αν και

η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μᾶ συ νε σι ι

ι ι ιν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ι' 1-9)

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον
τοῦ Ὅρθρου ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν

εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ε ευ

μα τι

Σ η μερονσκιρ τω σιν ε ε εν πνευμα α τι Αρ χι ε

ρε ε ε ων δη η μοι συν η μιν τι ι ι μων τε ες

σθ την μνη μην Ι ι ι ε ε ρα α αρ χα Χρυ σο

στο με Ο σι ι ε φω ω στη ηρ της Εκ κλη σι ι ι

ι ας

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

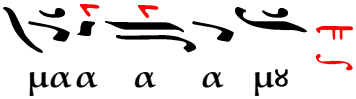
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

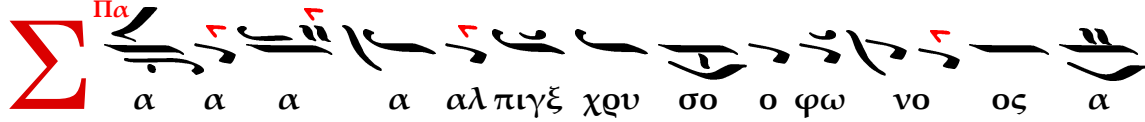
Εἶτα τὸ ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα-θ

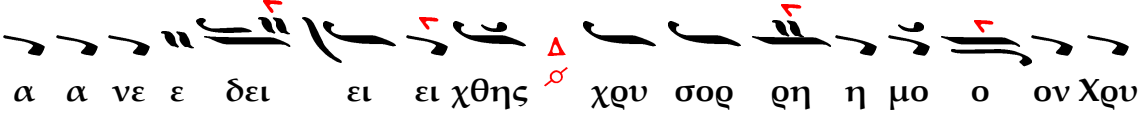
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψοντο α νο ο μη



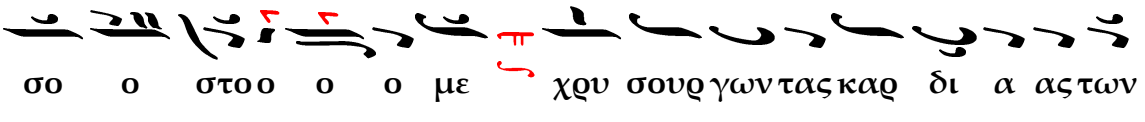
 μα α α μδ



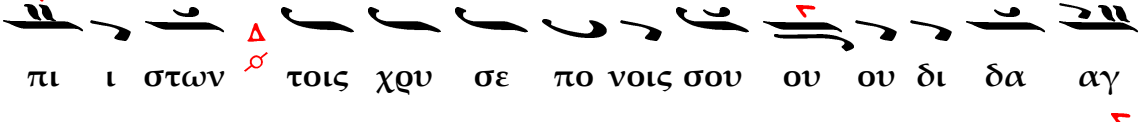
 α α α α αλπιγξ χρου σο ο φω νο ος α



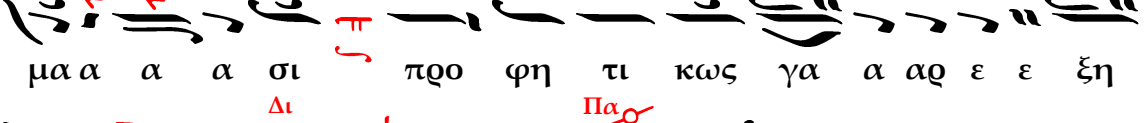
 α α νε ε δει ει ει χθης χρου σορ ρη η μο ο ον χρου



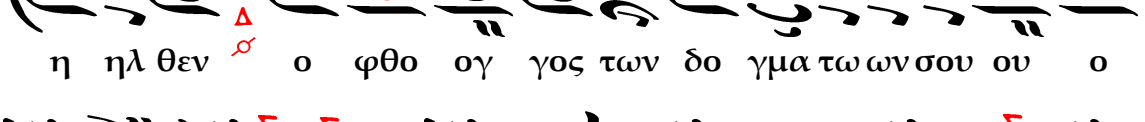
 σο ο στο ο ο ο με χρου σου ργωντας καρ δι α αστων



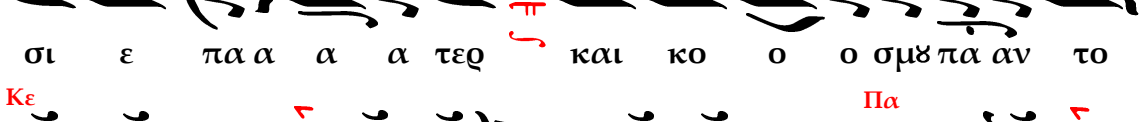
 πι ι στων τοις χρου σε πο νοις σου ου ου δι δα αγ



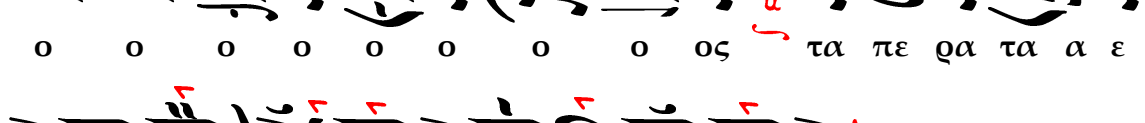
 μα α α α σι προ φη τι κως γα α αρ ε ε ξη



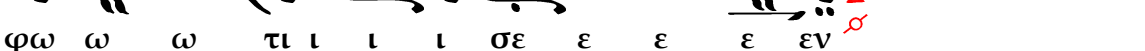
 η ηλ θεν ο φθο ογ γος των δο γμα των σου ου ο



 σι ε πα α α α τερ και κο ο ο σμ πα αν το



 ο ο ο ο ο ο ο ο ος τα πε ρα τα α ε



 φω ω ω τι ι ι ι σε ε ε ε εν

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς Γ', καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαίροις χαρᾶς σκῆνωμα, τῆς λύπης λύσις. Ὠδὴ Ἰωάννου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσά ποτε, Μωσαϊκῆ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν. Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε κατάρης παλαιᾶς ἢ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγὴ· χαῖρε

ζωῆς Μήτηρ, Ἰδοῦ ἢ καθαίρεσις, θανάτου ἢ ἀναίρεσις· χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄρμα τοῦ Λόγου λογικόν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε Πανάμωμε· Δαυϊτικόν χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον, ἄρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἢ ἀσυγκρίτως, τῶν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε κτιστῆς πάσης, ἀνωτέρα φύσεως· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε πύρινη θρόνε· χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε· χαῖρε βλαστῶ ῥάβδου, τῆς Ἀαρωνίτιδος, διαγραφείσα πρότερον, μυστικῶς καὶ βαθέως· ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κά-ρυα, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐξήνηθης.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλοῦτον ἐναπέθου σῆ ψυχῆ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν, πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, ἥτις σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τὴν ἱεράν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολὴν, ἣν πρόην ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν· ὅθεν σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινῆς, καὶ στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου· ἐν ᾧ ὠκοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὥσπερ λίθους σοφῆ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνή, Μαρία ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, ἀγνή ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντες.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἢ ἀκροστιχίς·

Τῷ Χρυσογλώττῳ, τρίτον ἐξάδω μέλος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον ὄργανον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταῖς ἰκεσίαις σου νοῦν· ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη χάριτος, θείας φερώνυμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος ἥλιος, ὡς φωστὴρ εὐσεβείας, ὑπὸ γῆν Ὅσιε, δύνας δεσμοῖς φυσικοῖς, αὐθις ἐξανέτειλας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σου πέμπων, τῶν θαυμάτων ἀφθονα, τὰ σελαγήματα.

Δόξα.

Χρυσορόρημονι γλώττη, σῶν διδασμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι, τῶν ἰαμάτων αὐγάς, πᾶσιν ἐναπήστραψας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἀφανίζων Ὅσιε, τῆ ἐπανόδῳ σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν, ὑφηγήσω τὸν Λόγον, κἂν διπλοῦς πέφηεν, ἐκ τῆς Ἀγνῆς προελθὼν, σάρκα προσλαβόμενος· ἦν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως, καὶ πιστῶς δοξάζομεν, θεῖε Χρυσόστομε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχυρότατον ὄπλον, χαῖρε Πιστῶν Δέσποινα· χαῖρε κραταιὰ προστασία· χαῖρε ἀντίληψις· χαῖρε βοήθεια, ἀμαρτωλῶν· χαῖρε τεῖχος, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε τοῦ κόσμου χαρά.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε στερρόν ἐρεισμα· χαῖρε τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας, ἡ ἐπανάκλησις, δι' ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν· χαῖρε ἡ ἀνοίξασα, πάλιν Παράδεισον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἀφλεκτε βάτε· χαῖρε φωτὸς ὄχημα· χαῖρε τοῦ Ἡλίου νεφέλη· χαῖρε περίδοξε, καὶ περιλάλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε πόλις ἔμψυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε ἀγνή Δέσποινα· χαῖρε ἡ ἀνήροτος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ γεωργήσασα, τὸν γεωργὸν τῶν ἀπάντων· χαῖρε γῆ ἀλήθειαν, ἡ ἀνατείλασα.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν στέφανον, καὶ ταύτης ἐποίκιλας, τὴν εὐπρέπειαν Πάτερ, τῷ κάλλει τῶν λόγων σου· διό σε κατ' ἀξίαν τιμᾶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὡς περ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἀτμοὶ τῶν καμάτων σου, δι' ὧν εὐηρέστησας, τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ γῆ προσομιλήσας μακροᾶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποί, νοητῶς ἀποστάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύω σε, προσκυνῶ ταῖς οὐσίαις, καὶ δύω θελήσει, καὶ δύω ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

Ἦχος γ΄. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς, τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἢ τυφλώττουσα· Χριστὸς δ' ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταλάζων ρεῖθρα θαυμάτων καὶ ποταμούς, προχέων ἰάσεων, ἐπανῆλθες Χρυσόστομε, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην Ἰωάννη.

Δόξα.

Ὁ χρυσορρόας Νεῖλος ὁ πλημμυρῶν, ἐν λό-γοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε· συνδράμωμεν, πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γεώδης φύσις οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν, ἦν Ἄγγελοι μέλπουσιν, ὡς Θεὸν σωματώσασαν· πλὴν πιστῶς οἱ δοῦλοί σου, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθῶν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὄθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμνῆς σου, ἀπελάθης μακάριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ κοινωνὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν πάλαι ἐξόριστον· ὄθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες Πανάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμενοι, χρεωστικῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σὲ δοξάζουσι πίστει, ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὕμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, * Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος. Τὸ φοβερόν σου κριτήριον.

Ἡ λαμπάς, ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκήνους· ἀλλ' αὐτός με ὁδήγησον, καὶ τὰς τρίβους μου εὐθύνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν πανάγιε, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ παγίδων τοῦ Βελίार ἀφαρπάσας με εἰς τέλος σῶσόν με· ὅπως ὕμνῳ σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, * Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ ἀνακομιδῆ (438) τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου. (†407)

Στίχ. Νεκρὸς καθίζη, ὦ Ἰωάννη, θρόνῳ·
Ἄλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνη, λέγεις·
Ἄπνουν ἑβδομάτη κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ θεῖος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, διὰ τὸ μὴ ὑπερορᾶν τὸ δίκαιον ἐν προσώποις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδα Εὐδοξίαν ἐλέγχειν, διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἐξορίζεται μὲν δῖς, καὶ αὖθις ἀνακαλεῖται· τρίτον δέ καὶ τελευταῖον εἰς Κουκουσὸν πέμπεται· κάκειθεν μετὰγεται εἰς Ἀραβισσόν, εἶτα εἰς Πιτιοῦντα, χωρία οὐ μόνον ἔρημα, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιδεῖ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γειτονούντων Ἰσαύρων ἀεὶ πολιορκούμενα. Ἐκεῖσε οὖν εἰς Πιτιοῦντα ὁ ἕνσαρκος Ἄγγελος καλεῖται παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότης διὰ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ μεταβαίνει πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνάς, καὶ κατατίθεται τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐν Κομάνοις μετὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βασιλίσκου καὶ Λουκιανοῦ, καθὼς παρ' αὐτῶν διὰ νυκτερινῆς ὄψεως ἐμνηύθη.

Ἐπεὶ δὲ καὶ κατὰ πόδας ὁ Βασιλεὺς Ἀρκάδιος τὸν βίον κατέλιπε, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Εὐδοξία, ὁ δὲ τούτων υἱὸς τὴν βασιλείαν διεδέξατο, καὶ Πρόκλος, ὁ τοῦ Ἁγίου Μαθητῆς καὶ ὑπηρέτης, κοινῇ ψήφῳ Πατριάρχης ἐγένετο, τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας, πείθει ὁ μακάριος Πρόκλος τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον, καὶ πέμπει πρὸς ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου. Τοῦ δὲ Ἁγίου μὴ ἐπιδόντος ἑαυτὸν, ἀλλ' ἀκινήτου μείναντος, δέεται ὁ Βασιλεὺς δι' Ἐπιστολῆς, περιεχούσης τάδε·

Ἐπιστολὴ Βασιλέως Θεοδοσίου.

Τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, Διδασκάλῳ, καὶ Πνευματικῷ Πατρί, Ἰωάννη τῷ Χρυσοστόμῳ,

Θεοδόσιος Βασιλεύς.

Νεκρὸν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸν εἶναι νομίσαντες, Πάτερ τίμιε, μετακομίσαι αὐτὸ ἀπλῶς πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀγαγεῖν ἠβουλήθημεν· διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ποθομένου δικαίως διημάρτομεν· ἀλλὰ σύ γε πάτερ τιμιώτατε, σύγγνωθι ἡμῖν μετακαλουμένοις, ὁ τὴν μετάνοιαν πᾶσι διδάξας· καὶ ὡς παισὶ φιλοπάτορσιν, ἐπίδος ἡμῖν σαυτὸν, καὶ τοὺς ποθοῦντάς σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὐφρανον.

Ταύτης τῆς Ἐπιστολῆς κοιμισθείσης τῷ Ἁγίῳ καὶ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ τεθείσης, εὐθέως ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν σορὸν ἀπόνως οἱ ἄγοντες ἔφερον. Ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν ἀντιπέραν τῆς Πόλεως, περαιουῦται μὲν ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ Σύγκλητος, καὶ ὁ Πατριάρχης ἅμα τῷ Κλήρῳ, ἐμβάλλεται δὲ πλοίῳ Βασιλικῷ ἢ σορός, ἢ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ Ἁγίου. Καταιγίδος δὲ ἐμπεσοῦσης, τὰ μὲν λοιπὰ πλοῖα ἀλλαχοῦ διεσκεδάσθησαν· ἐκεῖνο δὲ ἐν ᾧ ἦν τὸ τοῦ Ἁγίου σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀγρῷ προσώκειλε· τῆς χήρας ἐκείνης, ἣν ἠδίκησεν Εὐδοξία, τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆς ἀφελούσα· καὶ ἐλεγχομένη παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἐξώρισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπεδόθη ὁ ἀγρὸς τῇ χήρᾳ, εὐθέως γαλήνη περὶ τὴν θάλασσαν ἐγεγόνει, καὶ πρῶτον μὲν εἰς τὸν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ναόν, εἰς τὰ

Ἀμαντίου, ἀπάγεται, εἶτα εἰς τὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης· ἔνθα ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἐνέθεντο αὐτόν, καὶ ἐβόησαν ἅπαντες· Ἀπόλαβέ σου τὸν θρόνον Ἅγιε. Εἶτα ἐπὶ βασιλικοῦ ὀχήματος ἢ σορὸς ἐπιτεθεῖσα, πρὸς τὸν περιώνυμον φέρεται τῶν Ἀποστόλων ναόν. Ἐνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐντεθείς, ἐπεφώνησε τῷ Ποιμνίῳ τό, Εἰρήνη πᾶσι. Εἶτα ὑπὸ γῆν τίθεται, ἔνδον τοῦ Βήματος, ἔνθα νῦν κατάκειται.

Τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης Λειτουργίας, θαυμάσια μεγάλα ἐτελοῦντο, ἐξ ὧν καὶ τοῦτο. Ἄνῆρ γάρ τις, ἀρθρίτιδι νόσῳ κατεχόμενος, καὶ πάρεργος ὢν, καὶ σχεδὸν παντελῶς ἀκίνητος, ἀψάμενος τῆς σοροῦ, τοῦ πάθους εὐθὺς ἀπολύεται παντελῶς· οὕτως οἶδεν ὁ Θεὸς δοξάζειν τοὺς διὰ βίου δοξάζοντας αὐτόν! Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔνθα καὶ τὸ ἱερόν αὐτοῦ Σῶμα κατάκειται, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου.

Περὶ δέ γε τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, τοῖς ἐκείνου ῥήμασι χρησώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς Κυριακὸν Ἐπίσκοπον, ὄντα ἐξόριστον καὶ αὐτόν· ἔχει δὲ οὕτως.

Φέρε δὴ ἀπαντλήσω σου τὸ τῆς ἀθυμίας ἔλκος, καὶ διασκεδάσω τοῦ λογισμοῦ τό νέφος. Τί ἐστὶν ὁ λυπῆ καὶ ἀδημονεῖς; ὅτι χαλεπὸς ὁ χειμῶν, καὶ πικρὸν τὸ ναυάγιον, τὸ τὴν Ἐκκλησίαν καταλαβόν; οἶδα τοῦτο κἀγώ, καὶ οὐδεὶς ἀντερεῖ εἰμὴ Θεός. Ἀλλ' εἰ βούλει, εἰκόνα σοὶ ἀναπλάσω τῶν γινομένων. Θάλατταν ὀρώμεν, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀβύσσου κάτωθεν ἀναμοχλευομένην, τοὺς ναύτας, τὰς χεῖρας τοῖς γόνασι περιπλέξαντας, καὶ πρὸς τὴν ἀμυχανίαν τοῦ χειμῶνος ἀπορηθέντας, οὐκ οὐρανὸν βλέποντας, οὐ πέλαγος, οὐ ξηράν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων κειμένους, καὶ ὀλοφυρομένους, καὶ κλαίοντας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς ὀρωμένης θαλάσσης οὕτω συμβαίνει. Νυνὶ δὲ τῆς Ἐκκλησίας, χείρων ὁ θόρυβος, καὶ πλείονα τὰ κύματα.

Ἀλλὰ παρακάλει τὸν Δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς οὐ τέχνη περιγίνεται τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νεύματι λύει τὴν ζάλην. Ἀλλὰ κἂν πολλάκις παρακαλέσας οὐκ εἰσηκούσθης, μὴ ὀλιγορήσης· τοιοῦτον γὰρ ἔθος τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ, ἡμῶν τὴν σωτηρίαν προνοουμένῳ. Μὴ γὰρ οὐκ ἠδύνατο τοὺς τρεῖς ἐκείνους Παῖδας λυτρώσασθαι, ἵνα μὴ ἐμπέσωσιν εἰς τὴν κάμινον; ἀλλ' ὅτε αἰχμάλωτοι γεγόνασι, καὶ εἰς βαρβάρων χώραν ἀπερῶρίφησαν, καὶ τῆς πατρώας κληρονομίας ἐξέπεσον, καὶ παρὰ πάντων ἀπεγνώσθησαν, καὶ οὐδὲν λοιπὸν οὐκ ἐλείπετο, τότε ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἄφνω τὴν θαυματουργίαν εἰργάσατο, καὶ διεσκόρπισε τὸ πῦρ περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Καὶ λοιπόν, Ἐκκλησία ἦν αὐτοῖς ἡ κάμινος· καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν προσεκαλοῦντο, Ἀγγέλους τε καὶ Δυνάμεις· καὶ οὕτω πάντα συλλαβόμενοι, ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Ὅρας, πῶς ἡ ὑπομονὴ τῶν Δικαίων τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλε, καὶ τὸν τύραννον ἐδυσώπησε, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκπέμπει τὰ γράμματα; Μέγας ὁ Θεός, φησί, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ! Καὶ ἴδε πόσῃ ἀποτομίᾳ ἔθηκεν. Εἴτις, φησί, λόγον εἶπη κατ' αὐτῶν, τὸν οἶκον αὐτοῦ ταμιεύσεσθαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ διαρπάζεσθαι.

Μὴ οὖν ἀθυμήσης, ἀδελφὲ Κυριακέ· καὶ γὰρ ἐγώ, ὅτε ἐξηλαυνόμην τῆς Πόλεως, οὐδενὸς τούτων ἐφρόντιζον, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς ἑμαυτόν· Εἰ βούλεται ἡ Βασίλισσα ἐξορίσαι, ἐξορισάτω με· Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ βούλεται πριονίσαι, πριονισάτω με· τὸν Ἡσαΐαν ἔχω ὑπογραμμόν. Εἰ θέλει με εἰς τὸ πέλαγος ἀκοντίσαι, τὸν Ἰωνᾶν ὑπομιμνήσκομαι. Εἰ θέλει με εἰς λάκκον ἐμβαλεῖν, ἔχω τὸν Δανιῆλ ἐν τοῖς λέουσι βεβλημένον. Εἰ θέλει λιθάσαι με, Στέφανον ἔχω τὸν Πρωτομάρτυρα, τοῦτο πεπονθότα. Εἰ θέλει τὴν κεφαλὴν μου λαβεῖν, ἔχω τὸν Βαπτιστήν. Εἰ θέλει τὰ ὑπάρχοντά μου λαβεῖν, εἰ ἔχω, λαβέτω· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι. Ἐμοὶ παραινεῖ καὶ ὁ Ἀπόστολος, λέγων· Πρόσωπον Θεοῦ ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει, καί, Εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην. Καὶ ὁ Δαυΐδ καθοπλίζει με· Ἐλάλουν ἐναντίον Βασιλέων, καὶ οὐκ ἡσχυρόμην. Πολλὰ κατ' ἐμοῦ ἐσκευάσαντο, ἀλλὰ πάντα διὰ φθόνον ἐποίησαν.

Ἄλλὰ ταῦτα λυπῆ, ἀδελφὲ Κυριακέ, ὅτι οἱ ἡμᾶς ἐξορίσαντες ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς παρῶρησιάζονται, καὶ πλῆθος αὐτοῖς ἀκολουθεῖ δορυφόρων; ἀλλ' ὑπομιμνήσθητι τὸν πλούσιον, καὶ τὸν Λάζαρον· ποῖος μὲν τῷ νῦν αἰῶνι ἐθλίβη, ποῖος δὲ ἀπήλαυσε. Τί ἐκείνον ἐβλαψεν ἡ πενία; οὐχὶ ὡς ἀθλητῆς καὶ νικητῆς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ ἀπήχθη; Τί δὲ ὠφέλησεν ἐκείνον ὁ πλοῦτος, τὸν ἐν πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ ἀνακείμενον; Ποῦ οἱ ῥαβδοῦχοι; ποῦ οἱ δορυφόροι; ποῦ οἱ χρυσοχάλινοι ἵπποι; ποῦ οἱ παράσιτοι, καὶ ἡ βασιλικὴ τράπεζα; οὐχὶ ὡς ληστῆς δεδεμένος ἀπήγετο ἐν τῷ μνήματι, γυμνήν τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ κόσμου φέρων, καὶ κράζων κενῇ τῇ φωνῇ· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ μου τὴν γλῶτταν, ὅτι πικρῶς βασανίζομαι;

Τί Πατέρα καλεῖς τὸν Ἀβραάμ, οὗ τὸν βίον οὐκ ἐμιμήσω; ἐκείνος πάντα ἀνθρώπον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξένιζε, σὺ δὲ ἐνὸς πτωχοῦ φροντίδα οὐκ ἐποιήσω. Οὐκ ἔστι πενθῆσαι καὶ κλαῦσαι, ὅτι ὁ τοσοῦτον πλοῦτον ἔχων, σταγόνας ὕδατος οὐ λαμβάνει; τῷ χειμῶνι οὐκ ἔσπειρεν ἔλεον, ἦλθε τὸ θέρος, καὶ οὐκ ἐθέρισε· καὶ τοῦτο τοῦ Δεσπότης οἰκονομία, ὅτι ἐξ ἐναντίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβέσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις· ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους γνωρίζωσι· καὶ γὰρ ἕκαστος τότε μάρτυς τὸν ἴδιον τύραννον ἐπιγνώσεται. Καὶ οὐκ ἐμὰ τὰ ῥήματα· ἄκουσον τῆς Σοφίας λεγούσης· Τότε, φησὶν, ἐν πολλῇ παρῶρησίᾳ σταθήσεται ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν.

Ὡς περ ὁδοιπόρος, ἐν καύματι περιπατῶν, ἠνίκα εὖρη καθαρὰν πηγὴν, τῇ δίψῃ φλεγόμενος· ἢ ὡς περ τις, λιμῶ συνεχόμενος, παρακάθηται μὲν τραπέζῃ, ἐχούσῃ διάφορα ἐδέσματα, παρά τινος δὲ δυνατωτέρου κωλύεται, μὴ ἄψασθαι τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κόλασιν, ὃ τε διψῶν, ὡς μὴ δυνάμενος τὴν δίψαν κατασβέσαι, καὶ ὁ πεινῶν, ὡς κωλυόμενος ἀπολαῦσαι τῶν ἐδεσμάτων· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, βλέπουσι τοὺς Ἁγίους εὐφραينوμένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς Βασιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δύνανται. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ κολάσαι βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτόν ἐξ ἐναντίας τοῦ Παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· ἵνα καθ' ἐκάστην ὥραν τὸ ποθεινὸν χωρίον, ὅθεν ἐξῆλθεν, ἔχη πάντοτε τὴν ὀδύνην ἐν τῇ ψυχῇ. Εἰ δὲ καὶ ᾧδε ἀλλήλοις οὐ

συντύχωμεν, ἀλλ' ἐκεῖ οὐδεὶς ὁ κωλύων ἡμᾶς τότε μετ' ἀλλήλων διάγειν· ἀλλὰ καὶ ὀφόμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορίσαντας, ὡς περ ὁ Λάζαρος τὸν Πλούσιον, καὶ οἱ Μάρτυρες τοὺς Τυράννους.

Μὴ οὖν ἀθύμει, ἀγαπητέ, ἀλλὰ μνημόνευε τοῦ Προφήτου λέγοντος· Μυκτηρισμὸν ἀνθρώπων μὴ φοβηθῆς, καὶ τοῦ φαυλισμοῦ αὐτῶν μὴ ἠτᾶσθε. Ὡς περ γὰρ ἔριον ὑπὸ σιγῆς, οὕτω βρωθήσεται.

Κατανόησον δὲ τὸν Δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν σπαργάνων ἐδιώκετο, καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀπερρίπτετο. Ὁ κατέχων τὸν κόσμον, τύπος ἡμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκακεῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Ἀναμνήσθητι τοῦ πάθους τοῦ Σωτήρος, καὶ ὅσας ὕβρις δι' ἡμᾶς ὑπέστη. Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν Σαμαρείτην ἐκάλουν, οἱ δέ, δαιμονῶντα καὶ ψευδοπροφήτην· ἔλεγον γάρ, Ὅτι ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος, καὶ οἰνοπότης· καί, ἐν τῷ Ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Τί δέ, ὅτε ἤγαγον αὐτὸν ποτε εἰς τὸ κρημνίσαι; ὦ τοῦ θαύματος! καὶ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνέπτυνον, καὶ ραπίσματα αὐτῷ ἐδίδουν; Τί δέ, ὅτε καὶ χολῆν αὐτῷ ἐπότιζον, καὶ καλάμῳ τὴν κεφαλὴν ἔτυπτον, καὶ χλαμύδα αὐτῷ περιετίθουν, καὶ ὅτε ἀκάνθαις αὐτὸν ἐστεφάνουν, καὶ προσέπιπτον ἐμπαίζοντες, καὶ πᾶν εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπάγοντες; καὶ ὅτε περιῆγον αὐτὸν οἱ αἰμοβόροι ἐκεῖνοι κύνες, καὶ ἐπὶ τὸ πάθος ἤγετο γυμνός; Καὶ πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ Μαθηταί· καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἠρνήσατο, ὁ δὲ παρέδωκεν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐδραπέτευσαν· καὶ μόνος εἰστήκει γυμνὸς ἐν μέσῳ τῶν ὄχλων ἐκείνων· (ἐορτὴ γὰρ ἦν ἡ πάντας συνάγουσα τότε). Καὶ ὡς πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἐσταύρωσαν· καὶ ἄταφος ἔκειτο, ὅτε κατήνεγκαν αὐτοὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἕως ὅτου τις αὐτὸν ἐξητήσατο, ἵνα θάψῃ αὐτόν. Καὶ ὅτε φόγον πονηρὸν κατ' αὐτοῦ ἀπεφήναντο, ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἔκλεψαν αὐτόν, καὶ οὐκ ἀνέστη.

Ὑπομνήσθητι δὲ πάλιν τοὺς Ἀποστόλους, ὅτι πανταχόθεν ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο· καὶ ὁ Παῦλος παρὰ τινι Πορφυροπώλιδι γυναικί, καὶ ὁ Πέτρος παρὰ Σίμωνι τῷ Βυρσεῖ· ὅτι οὐκ εἶχον παρῶρησίαν παρὰ τοῖς πλουσίοις· ἀλλ' ὕστερον πάντα εὐκόλα αὐτοῖς ἐγένοντο.

Οὕτω καὶ νῦν, Ἀδελφέ, μὴ ἀθυμήσης. Ἦκουσα δὲ καὶ περὶ τοῦ λήρου Ἀρσακίου ἐκείνου, ὃν ἐκάθισεν ἡ Βασίλισσα ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὅτι ἔθλιψε τοὺς Ἀδελφούς, καὶ τὰς Παρθένους, μὴ θελήσαντας αὐτῷ κοινωνῆσαι· πολλοὶ δὲ αὐτῶν δι' ἐμὲ καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον· ὁ προβατόσχημος ἐκεῖνος λύκος, ὁ σχῆμα ἔχων Ἐπισκόπου, μοιχὸς δὲ ὑπάρχων· ὡς γὰρ γυνή, μοιχαλῆς ὀνομάζεται, ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐτέρῳ συναπτομένη, οὕτω καὶ οὗτος μοιχὸς ἐστίν, οὐ σαρκός, ἀλλὰ πνεύματος· ζῶντος γὰρ μου ἤρπασε τὸν θρόνον μου.

Ταῦτά σοι ἀπεστείλαμεν ἀπὸ Κουκουσοῦ, ὅπου ἐκέλευσεν ἡ Βασίλισσα ἡμᾶς ἐξορισθῆναι· πολλὰ δὲ θλίψεις κατὰ τὴν ὁδὸν συνήνησάν μοι, ἀλλὰ τούτων οὐκ ἐφρόντισα. Ὅτε δὲ ἤλθομεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Καππαδοκῶν, καὶ ἐν Ταυροκιλικίᾳ, χοροὶ ὑπῆντων ἡμῖν Ἁγίων Πατέρων· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πλῆθος Μοναζόντων, καὶ Παρθένων, πηγᾶς δακρῶν ἐκχέοντες, καὶ ἔκλαιον σφοδρῶς, ἡμᾶς θεωροῦντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπερχομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς· Συνέφερον ἵνα ὁ ἥλιος συσταλῆ, ἢ ἵνα τὸ στόμα Ἰωάννου

ἐσιώπησε. Ταῦτά με ἐθορύβησαν καὶ ἔθλιψαν πλέον, ἐπειδὴ ἔβλεπον πάντας κλαίοντας περὶ ἐμοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα οὐκ ἐποίησα. Πάνυ δὲ ἡμᾶς ἐδεξιώσατο ὁ Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς Πόλεως, καὶ πολλὴν ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς· ὡς τε, εἰ δυνατὸν ἦν, καὶ εἰμὴ τὸν ὄρον ἐφυλάττομεν, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ παρεχώρησεν ἂν ἡμῖν. Δέομαι οὖν καὶ ἀντιβολῶ, ἀπόρριψον τὸ πένθος τῆς ἀθυμίας σου, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν μνείαν ἔχε πρὸς τὸν Θεόν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου, ἐπισκόπου Ταμασοῦ τῆς ἐν Κύπρῳ. (α' αἰ.)

Στίχ. Ἐτοιμος ἐν ἅπασιν ὁ ἱεράρχης,
Δημητριανὸς ἐξέπνευσεν ἐντεῦθεν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (ε' αἰ.)

Στίχ. Ὡς ὠριμὸς τις σίτος ἐκ γῆρας Πέτρε,
Οἶον ταμείῳ συγκομίζει τῷ τάφῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (ς' αἰ.)

Στίχ. Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,
Χριστὸς βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,
Ὁ ψυχεραστῆς λαμβάνει σε Κλαυδίνε.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἡλιοῦ β', πατριάρχου Ἱεροσολύμων. (†797)

Στίχ. Προέστη Ἡλίας Ἱεροσολύμων,
Ἐχων τὸν ζῆλον Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀσιότ τοῦ κουροπαλάτου καὶ εἶτα βασιλέως τῆς Γεωργίας. (θ' αἰ.)

Στίχ. Βασιλέα Κύριον Βασιλευόντων,
Ἐχων πρότυπον Ἀσιότ βασιλεύει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, ἐν Σόρα (Sora) τῆς Ἰταλίας μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ἀντωνίνου Πίου. (~†150)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Δεβότης (Devota), τελευτησάσης ἐν Κορσικῇ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†303)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀβίτου, ἀποστόλου καὶ ἐπισκόπου τῶν Καναρίων νήσων.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ἁγίων μαρτύρων Δατίου, Ρεάτρου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· ἔτι δὲ Δατίου, Ἰουλιανοῦ, Βικεντίου καὶ ἐτέρων κζ' ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν Βανδάλων τελειωθέντων. (~†500)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαύρου, κτίτορος μονῆς ἐν Βοβάκῳ (Bobacum, Bodon) ἐν Γαλλίᾳ. (~†555)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ναταλίου, κτίτορος μονῶν ἐν τῇ βορείῳ Ἰρλανδίᾳ, συνεργάτου τοῦ ὁσίου Κολουμβανοῦ. (†564)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λούπου, ἐπισκόπου Καβυλλό-

νης (Cabyllona, Châlons-sur-Saone), άρωγοῦ έμπεριστάτων.
(~†610)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ άγίου Βιταλιανοῦ, πάπα Ῥώμης.
(†672)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ άγίου Ἐμερίου, κτήτορος τῆς μονῆς
Άγίου Στεφάνου έν Βανυόλες (Bañoles) τῆς Καταλονίας. (ἠ΄ αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς όσίας Κανδίδης (Candida), μητρός τοῦ
άγίου Ἐμερίου, άναχωρητριας. (~†798)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ άγίου ιερέως Γαμελβέρτου
(Gamelbert) τοῦ έν Μιχαηλοβίβλω (Michaelsbuch) Βαυαρίας.
(†800)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Θεοδωρίχου β΄, έπισκόπου Ὁρλεάνης
έν Γαλλία. (†1022)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ όσίου Τίτου, τοῦ άπό στρατιωτῶν,
μοναχοῦ έν τῆ Λαύρα τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ια΄ αἰ.)

Στίχ. Καί έν πολέμοις γενναίοφυχος Τίτος,
Καί έν άσκήσει στρατιώτης γενναίος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ἅγιος Νεομάρτυς Δημήτριος, ό έν Κωνσταντινου-
πόλει μαρτυρήσας έν ἔτει ,αψπδ΄ (1784), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φῶς οὐράνιον σῶ έπέστη λειψάνω,
Χριστοῦ ύπερτηθέντι θείας άγάπης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ό Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Λεόντιος Ἰβανόφσκ, ό νέος
όμολογητής, έν ειρήνη τελειοῦται έν ἔτει ,αθροβ΄ (1972).

Στίχ. Οὐδόλως δεσμὰ καί δικαστῶν ό φόβος,
Λεοντίου ἴσχυσαν, λέοντος θείου.

Ταῖς αὐτῶν άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός έλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται άπό τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς άποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϕ

ώδῆ α΄

X ερ σον α βυ σο το κον πε δον η λι ος ε πε

Πα πο λευσε πο τε Γα ω σει τειχοςγαρ ε πα γη ε κα

Πα τε ρω θεν υ δωρ Γα λα ω πε ζο πο ντο πο ρου

ντι και θε α ρε ςωωϲ μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ
ρι ι ω εν δο ξω ϲ γα ρ δε δο ο ξα α ϲαι

ὠδὴ γ'

Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι
πε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου
αι αι μα τι

ὠδὴ δ'

Ε κα λυ ψενου ρα νϲ η α ρε τη ϲϲ Χρι στε
της κι βω του γα ρ προ ελ θων τϲ α γι α ϲ μα
τος ϲϲ της α φθο ϲ Μη τρος εν τω να ω
της δο ξη ϲϲ ω φ θη ϲω ϲ βρε ε φος α γκα λο φο
ϲ με ε νο ϲ και ε πλη ρω θη τα παν τα της ϲη ϲ αι
νε ε ϲε ω ϲ

ὠδὴ ε'

Ω ϲ ει δεν Η ϲα ι α ϲ ϲυ μ βο λι κω ϲ εν

θρονω επηρμενω θεον υπαγγελων δοξης
 δορυφοορμε ενον ωταλασεβοοαε
 γω προγαρ ειδον σωμα τσμενον θεον φω
 τος αανεσπερσ και ειρηνηνης δεσποοζοο
 ντα

ὠδὴ ς'

Εβοησεε σοι ιδων οπρεε εσ
 βυς τοις οφθαλμοις τω σωτηριον ολα
 οισ επεση εκ θεου Χρισε συ θεος μ

ὠδὴ ζ'

Σε τονεν πυριδροσι σαν τα παιδαςθεολο
 γησαντας και Παρθενω ακηρατω ενοι κη
 σαντα θεον λογον υμνσμεν ευσεβως
 μελωδσσεντες ευλογητος ο θεος ο
 των πατεερωνημων

ὠδὴ ἡ'

Αἰ νθ μεν ευ λο γθ μεν προ σκυ νθ μεν τον Κυ
ρι ον υ μνην τες και υ περ υ ψθν τες αυ τον εις τες
αι ω νας
Α στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες οι θε
ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι τη
φλο γι δε μη λω βη θεν τες θει ον υμ νο ον ε
με ελ πον ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα Κυ ρι ι
ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Με γα λυ νει η ψυ χη μθ τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευμα μθ ε πι τω Θε ω ω
τω σω ω τη ρι ι μθ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρθ βι μ και εν δο
ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ την α δι α

φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς ^{Γα} σαν ^π την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ζ

2

^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δδ λησαν τς ^π ι δου γαρ α πο τς νυν μα κα
ρι ^χ ου σι με πα σαι αι γε νε αι ^π

^Μ Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ ^{Γα} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^π την α δι α
φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς ^{Γα} σαν ^π την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ζ

3

^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς ^π και το
ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βς ^π 8 με νοις αυ τον ^π

^Μ Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ ^{Γα} και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι οι α
κααρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων
και πλς τς ε ξα πε στειλε κε νς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Α ντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη
σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς τς πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τς
ε ως αι ω ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Η ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις παν
των των χρι στι α α νω σκε πε φρσ ρει
φυ υ λα ατ τε ε ε τς ρς ελ πι ζον τα

ας ει εις σε

Εν νο ο μ σκι α και γραμμα τι τυ

υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι παν αρ σεν το

την μη τρανδι α νοι γον α γι ον θε ω δι ο πρω

το το κον Λο γον Πα τρος α ναρ χη γι ον

πρω το το κη μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα

λυ νο με ε ε εν

Ηε ο το ο ο κε η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις παν των τω ω

ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

σκε πε φρω ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ

υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τς ςς ελ

πι ι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Εν νο ο μ σκι α α και γρα α αμ μα

τι ι ι ι τυ υ υ πονκα τι ι ι δω μεν οι οι οι

πι ι ι ςοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον
 Θε ε ε ω δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χς Γι υι
 υι ο ο ον πρω το ο ο το κς με νον Μη η
 η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α αν δρω
 ω με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο
 με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
 Τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

A γαλ λς πο ο λισ πο ο λε ων πα σων η
 Βα α σι λε ευ ς σα ως τς κα λς σς ς Ποι με
 ε ε νος τς Ποι με ναρ χς ς το σκη η νος α
 πο λα βς ς σα ση η με ρον τς σε και κο ο
 σμον α α παντα ρυ θμι ζο ντος και σω ω ζον τος

με λι στα γης Χρυ υ σο στο ο μν και ε πι κρο τει
ει τοις υ υ μνοις

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φρι κτη η προ ο στα σι ι α σα Μα ρι
α θε ε ο κο ο σμη τε και φο βε ρα σα ρ η δο
ο ο ξα πα ση τη γη Θε ε ο το ο κε εις
σε γαρ νυ υν καυ χω ω με θα σε και με σι ι
τιν ε ε χον τες προς τον Υι ο ον και Κτι ι στην σα
τη α κοι μη τω ω πρε σβει ει α τη ση σω θει η
η μεν πα α ντες

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

A^{B8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι προ ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

A^χ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις
 αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νησ αυ του
X ρυ σθ τη λω γε στε ρον τα ι ε ρα σθ δι δαγ
 μα τα προ χε ο ο με να παν σο φε πλη τι ι ζει
 Χρυ σο στο με πε νο με νας φρε ε νας και α πο δι
 ω ω κει των πα θη μα των την α χλυν φι λαο
 γυ ρι ας πι κρο ον χει μω να τε δι ο σε μα κα ρι
 ζο μεν χρε ω στι κως και την κο νιν σ των λει ψα α
 νων σε βο με θα ως πη γη ην α γι α σματος

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Α δι κωσ της ποι μνης σ α πε λα θεις Πα τερ Ο
σι ε προ σω μι ι λη σας θλι ψε σι πι κραι αις ε
ξο ρι αις τε εν αις η ξι ω ω θης μα κα ρι ς

τε ε λης οι α γεν ναι ος α θλη της κα τα πα
λαι σας τον πο ο λυ μη χανον δι ο τη ε πα νο

δω σ η Εκ κλη σι α α γαλ λε ται ην χρου σω ω
κα τε κο σμη σας των παν σο ο φων δογ μα των σ

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Ο στυ λος ο πυ ρι νος ο πο τα μος ο τοις να
μα σι των δογ μα α των κα τα ρυ τος ο ν ς ο

ου ρα νι ος της θε ο λο γι ι ας το πα γχρου σον
στο ο μα α μαρ τω λων εγ γυ η της της με

τα νοι ας κη ρυ ξ ο εν θε ος φω στη ηρ δι αυ γε

στα τος ο ε πα ρα νι ος αν θρωπος ο μα κα α

ρι ος ση με ρον α νυ μνει εισθωχου σο στομος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Κ ο σμονως βα σι λει ον η Βα σι λισ το σον

λει ψανον δε ξα με ε νη χου σο στομε εν τϛ ϛ

το σε μνυ νε ται και εγ καυ χω με ε νη ε πι τοις

σοις λο ο γοις την οι κϛ με νην συγ κα λει εις

ευ φρο συ νην και θει ει αν με θε ξιν α φθωνων των χα

ρι των σϛ με γα λο φω νως κραυ γα ζϛ σα Ι η

σϛ ϛ υ περ α γα θε συ ει δο ο ξα των δϛ λων σϛ

Δόξα.

Γερμανού.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Γι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Π α α τε ερ χου σο ο ο ο στο ο ο ο με

Β ως πο τα μος θε ο βρου υ τος εκ της Ε δεμ μυ στι

Π κως ε ξερ χο ο ο με ε ε ε ε νος **Β** εις αρ

χας τε εσ σα ρα ας δι α δρα α μων σοι ο ις λο ο γο ις

Π της γη ης τα α α πε ε ρα α α τα παν τα

πι στον κα τηρ δε ευ σας τη παγ χου υ σω δι δα α

Π σκα λι ι ι ι α α α σου διο την ε πα

Β νο ο δον σου των θει ει ω λει ει ψα α α νων η μιν

Π σα φω ω ως πο ο λι το γρα α φη η η η η

Β σας πρε σβε ε ευ ει εις σω θη η ναι αι τας ψυ

υ χας Ι ω ω α αν νη τω ω ω ω ν α νυ υ μνου

των σε ε

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ἦχος λτος

Ε κ παν τοι ων κιν δυ υ νων τας δδ δ λας σδ φυ

λαττε ευ λο γη με νη Θε ο το ο κε ι να σε δο ξα

ζωμεν την ελ πι δατων ψυχων ημων

Και εϋθϋς φάλλεται εις τον αυτον ηχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
ψιστοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε θε ε Πα τερ
παντο κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο θε ος ο αμ νος του θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρτι ι ας του κο οσμου

Προ σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περην λ πι σαμεν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο Θε ο ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Αγι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα

τι ^ε_{7κ}

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην ^ε_{7κ}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε_{7κ}

Ἀσματικόν. ^ε_{7κ}

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ^Δ ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας ^ε_{7κ}

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.


Ἦχος πδ' Γα ρ

Η τ ῶ σο μα τος σ κ α θα περ πυρ σος εκ λαμ


ψα σα χα ρις την οι κ κ με νην ε ε φω τι ι σεν ^ε_{7κ} α

φυ λαρ γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαυ ρος ε να πε θε

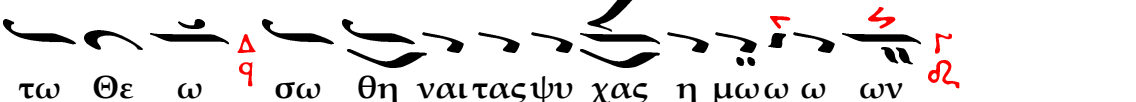
το ^Δ το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε



 δει ει ξεν ^δ αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι



 ω αν νη Χρυ σο σο με ^Δ πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω



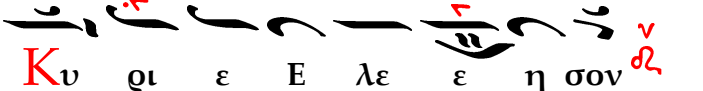
 τω Θε ω ^Δ σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν ^δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

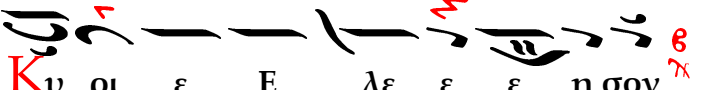
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

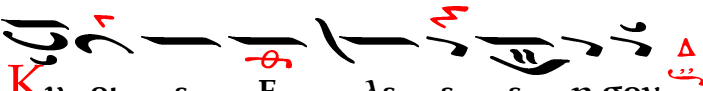
ᾠχος πᾶσι Νη ς




 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^δ




 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε




 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ



 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ



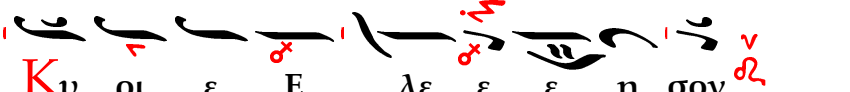
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε



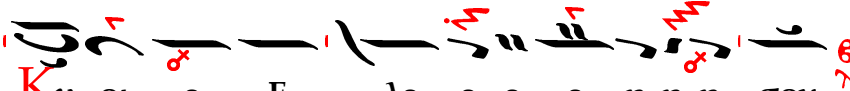
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^δ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πᾶσι Νη ς



 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^δ



 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141 2)

Ταῖς πρεσβυταῖς της Θεοτοκου Σωτερο

σωσον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
ο ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νο σ τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος πλβ̣ Γα ρ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.
(ριε' 6)

Στίχ. β'. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς
ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δι-καιοσύνην, καὶ οἱ
ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται. (ρλα' 9)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Η τ ε ς ο μα τος σ ε κα θα πε ρ πυ ρ σος εκ λα μ
 ψα σα χα ρις την οι κ ε με νην ε ε φω τι ι σεν α
 φυ λα ρ γυ ρι ας τω κο σμ ω θη σαυ ρ ες ε να πε θε

το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε

δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι

ω αν νη Χρυ σο σο με πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω

τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η η μων

τὸ τέλος: σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο

ος

ὁ β΄ χορός: ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Η τρ σο μα τος σκ κα θα περ πυρ σος εκ λαμ

ψα σα χα ρις την οι κρ με νην ε ε φω τι ι σεν α

φυ λαρ γυ ρι ασ τω κοσ μω θη σαυ ρος ε να πε θε
 το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε
 δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι
 ω αν νη Χου σο σο με πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω
 τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Χορὸς Ἀγγελικὸς Ἦχος ♯ Πα ρ

Ευ φραν θη μυ στι κως η σε πτη Εκ κλη σι ι α
 τη α να κο μι δη τσ σε πτσ ς σλ ει ψα νσ και
 τσ το κα τα κρυ ψα σα ως χρυ σι ι ον πο λυ τι μον
 τοις υ μνσ σι σε α δι α λει πτωσ πα ρε ε χει ταισ
 πρε σβει αισ σσ των ι α μα των την χα α ριν Ι ω
 αν νη Χου σο ο στο ο με

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ' Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς α' Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

ᾠχος 4 Πα ρ

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το
κω σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας ως
ε πρε πε προ φθα σας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε
ε ο Θε ος αλλ' ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις
το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω στον βα σι λεις
ους η γα πη σας ο μο νος φι λα αν θρω ω πο
ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος 2 Δι - θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λια α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Ϟ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ

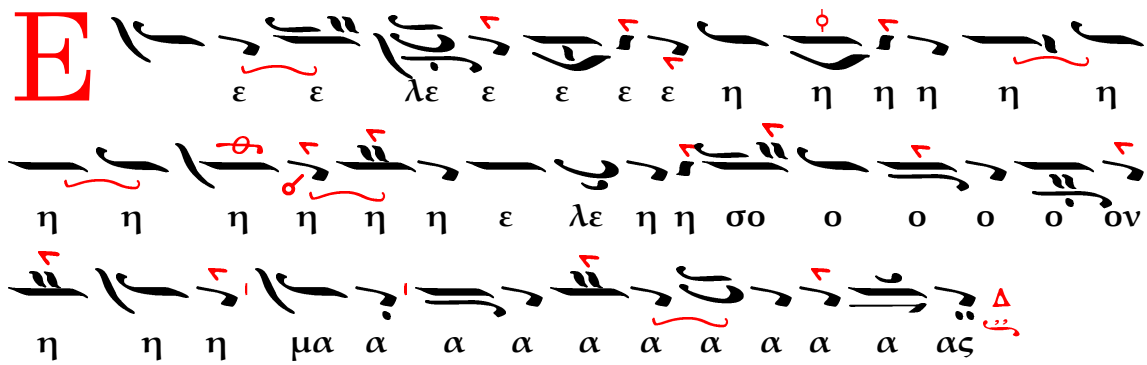
υ ρυ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι



ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἱεράρχου.

(Ζήτει τῆ ΙΓ' Νοεμβρίου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου).

Πρὸς Ἑβραίους (ζ' 26-28, η' 1-2).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

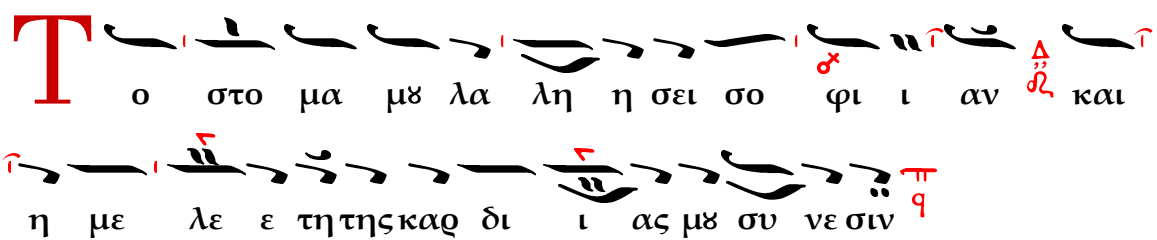
(Ψαλμὸς μη').

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μη' 4)

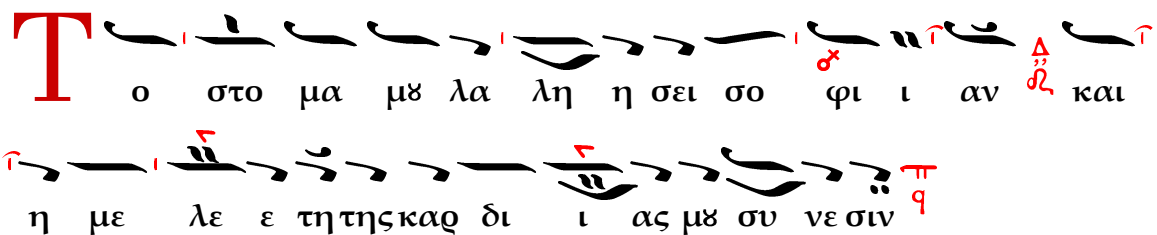
Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μη' 2)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος 4 Πα ρ



Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μη' 2)



Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν φαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μή 5)

T ο στο μα μ λ α λ η η σει σο φ ι ι αν και
η με λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε σ ι ι ι ι ν
Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἷον εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὡς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, «ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος», καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς λς'.

Ἦχος Δι-θ

A λ η λ ι ι α A α λ η η λ ι ι ι
ι ι ι ι α A α α λ η η λ ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

Στίχ. α'. Στόμα δικαίου μελετήσεται σοφίαν, και η γλωσσα

αυ τ λ α α α λ η η η σει κρι ι σιν
A λ η λ ι ι α A α λ η η λ ι ι ι

ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α αλ λη η λϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ α α α

Στίχ. β'. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων και η κλη

ϝο νο μι α αυ των εις τον αι ω να ε ε σται

A λλη λϝ ἰ ἰ α Α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ

ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α αλ λη η λϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

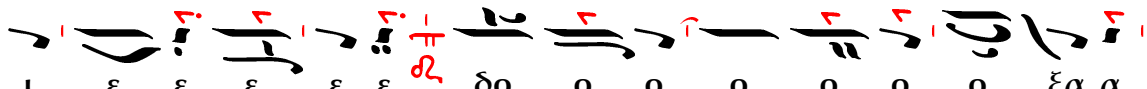
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (τ' 9-16).

(Ζήτει τῇ Π' Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).


Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Ἦχος ἰὲ Δι' ϝ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

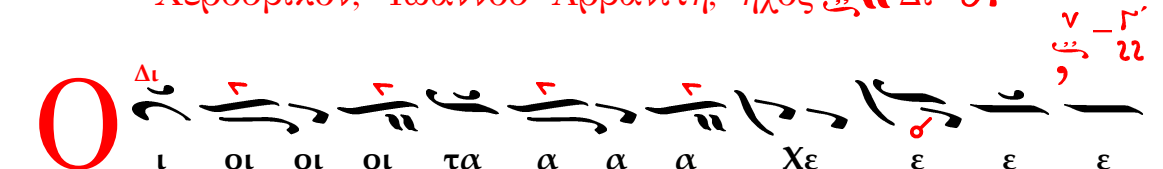


 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α




 σοι οι οι οι


Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ.




 Ο ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε




 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε




 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε




 ρθ ς ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ



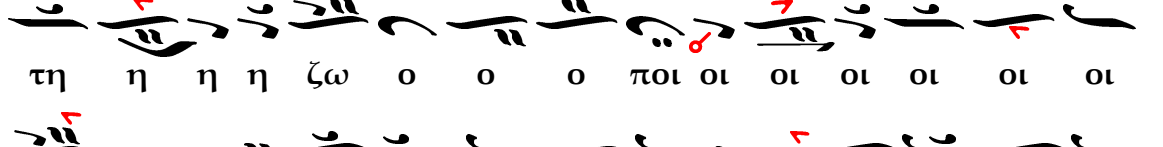
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω



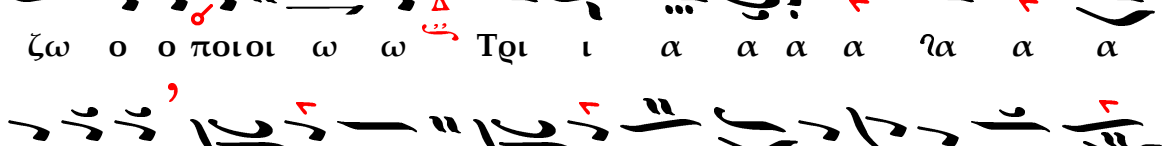
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο



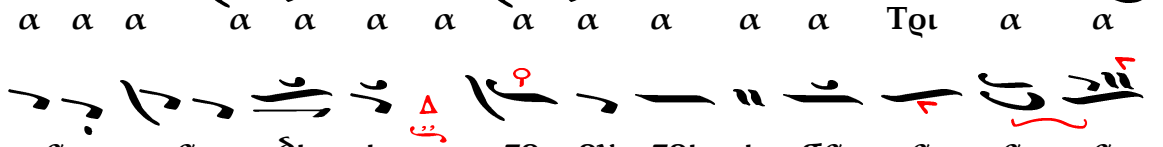
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον




 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι



 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι



 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α



 α α α α α α α α α α Τρι α α

 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ο ν υ υ υ μ νο ο ο ο ν

προ σα α α δο ο ο υ μ νο ν προ ο σα α α

δο ο ο ν τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η η ν α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μ να α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

T ω ω ν ο ο ο ο ο λω ω ω ω ν υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρ ς ς ς με νο ο ν τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ν Α λλη λ ς ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι. ς

Πᾶ τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης οουρανοςκαι ηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοις ευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

Σευμνουουμεν Σεευλογουουμεεε

εν Σοιευχαριστουμεν Κυριεκαιδεομε

θαασουουουουο Θεοοοοοοοο

οοοςημωωων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Αξιονεστινωςααληηηθωωωως

μααακααριζειεινσετην Θεεεο

ου υ νο ο ον αι ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι

αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι

ι ι ι αι αι ω ω ω ω ω ω νι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι

ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι ε σται

δι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α λιε ε ρα λιε ρα λιε

λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε ε ε λιε ρα ρα

λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα α λιε ρα α

ρα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ρου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ρυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

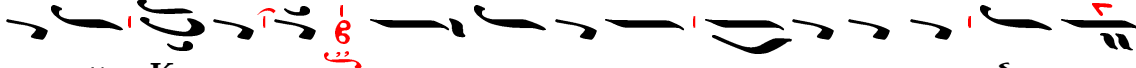
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςι ν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς εν


τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ


Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε




 ως σε Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο



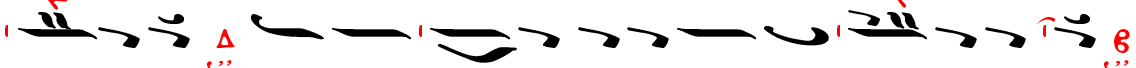
 ξαν σε ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^ε των α




 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον




 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η



 με ε ραν ^Δ με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σε ^ε




 Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη




 λϑ ι α α α ^Δ

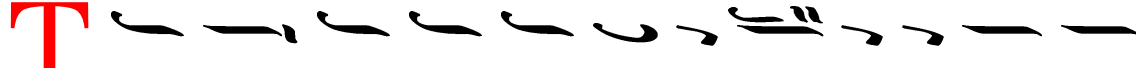
Ἦχος  Δι-θ




Ε ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με




 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^ε (δὶς)



Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη



 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϑ νυν και ε ως



 τϑ αι ω ω νο ο ο ς ^Δ